
NAPRAWOWAĆ SIĘ (6) *vb impf*

Pierwsze i drugie a jasne (w tym w pierwszym 1 r. błędne znakowanie).

praes 3 sg naprawuje się (2). ◇ 3 pl naprawują się (2). ◇ praet 3 sg f naprawowała się (2).

Sł stp, Cn, Linde brak.

1. Powracać do stanu sprzed zepsucia (o zdrowiu); w przen (1) : GDyżefmy iadu/ którym się przyrodzenie nałże rozłypuie/ lkuśili; lekarstwá/ którym się nápráwuie/ vzywamy [...] áby on iad/ potrzebną iego mocą wypędzony był. *LatHar* 196.

2. Ulegać polepszeniu [z czego] (1) : Bo więcż ludzie barżo radży Z czudżych się szkod naprawują *RejJóz* A3.

3. W funkcji strony biernej (4) :

a. Być przywracany (2) : Iednák mu P. Bog pomagał/ iłż wđy rząd y kárność się kościelna napráwowáá. *SkarŻyw* 291.

Szereg: »fundować się i naprawować« (1): Tácy co mowią/ iłż ołmego Zboru niepotrzebá/ iułż ná siedmi dofyć: nieprzyaciele są zgody y iedności Chrześciáńkicy: ktora się na Zborach nawięcey funduie/ y nápráwuie. *SkarJedn* 300.

b. O tekście: być zmienianym na lepsze [z czego] (1) :

Fraza: »[co] sfałszowanego naprawowało się« (1): Biblia Grecka zfałszowana/ z Zydowłkiego się piłmá nápráwowáá *SkarŻyw* 46 marg.

c. Być usuwanym (1) : Iáko feymy Koronne czynią włzytkich części krolestwá ziednoczeme/ y przez nie się włzytki rozerwania nápráwuia. *SkarKaz* 40a.

Synonim: **2. polepszać się.**

Formacje współrdzenne cf PRAWIĆ.